

то-то, искать съкоги срѣственно допълненіе : *Иванъ* *ся* *удари*, дѣ? *въ рѣка-тъ*; *азъ* *отвождамъ*, кадѣ? *въ церкова*.

— Забѣл. 1^о Собственный-тъ лични, какъ допълненіе, измѣня-
вать окончателна-тъ си въ А или Я: викии *Геоуръ* и
Марка. Нѣкои имена тоже Я измѣнявать въ И, и допълненіе-то
това быа срѣственно : *Стефанъ Зафирки* (на Зафирка)
душаше . . . ; *Иванъ либи си* (на либе-то си)
китка даваше.

145 — Забѣл. 2^о Нѣкои отъ мѣстоименія-та бывать, споредъ
глагола-тъ когото допълвать, кога срѣств. допълненіе, кога несрѣств. ;
като : *насъ* и *на насъ*, *меня* и *на меня*, *тебя*
и *на тебя*, *тогова* и *на тогова*, и прч. ; — дру-
ги сж само несрѣственно допълненіе; като : *мъ*, *тъ*, *ся*, *не-*
го, *го*, *нея*, *я*, и прч. ; а други, както че заключавать въ се-
бе си едба частица, сж съкоги срѣственно допълненіе; като . *ми*, *ти*,
намъ, *вамъ*, *нему*, *ней*, *й*, и прч. ; които сж вмѣсто
на меня, *на тебя*, *на насъ*, *на васъ*, *на пе-*
го или *нему*, *на нея*.

ЗА ЗАЛОГА-ТЪ НА ГЛАГОЛИ-ТЪ.

146 — Залози-тъ вънаши-тъ глаголи сж нѣколко, но,
точно тѣ не сж освѣнь два, *дѣйствителенъ* и *среденъ*,
отъ които други-тъ происходятъ.

147 — *Дѣйствителнѣ-тъ* показва дѣйствіе което
ся върши отъ подлежаще-то и ся отдава право на е-
дно несрѣственно допълненіе; като : *сладки-тъ думи*
укротяватъ гнѣвъ-тъ.

148 — *Среднѣ-тъ* показва или едно състояніе въ
коего ся нахожда подлежаще-то, като *болъкъ*, или е-
дно дѣйствіе което ся твори отъ него безъ да ся от-
дава на нѣкои предметъ, като : *ходѣжъ*, *вървѣжъ*, *лижѣжъ*, и
пр. Тѣхно-то допъ лненіе быа срѣственно.